

I. LOVRENČIĆ, *Tih život*

Dvorac ima tlocrt u obliku slova U s cilindričnim kulama na dvama uglovima. Događen je i pregrađen sred. XIX. st. u duhu historicizma.

LIT.: J. Buturac, Vrbovec i okolica 1134–1984, Vrbovec 1984.

LOVREČKA VAROŠ, selo S od Vrbovca. Crkva iz XIV. st. bila je na posjedu Gostovića. Današnja jednobrodna župna crkva Sv. Lovre građena je u kasnobaroknome slogu. Ima zaobljeno svetište uz koje je sakristija, a uz brod je bočno smješten zvonik. Pred glavnim su pročeljem dvije kamene kasnobarokne statue. U crkvi se ističe barokna propovjedaonica u obliku »Jonine ribe«, u nas ikonografski osamljen motiv.

LIT.: D. Baričević, Propovjedaonica u obliku ribe u Lovrečkoj Varoši, Peristil, 1967–68, 10–11. — J. Buturac, Lovrečina grad, Iz povijesti Vrbovca i okolice, Bjelovar 1971, str. 1–8. — A. Horvat, Između gotike i baroka, Zagreb 1975. — J. Buturac, Vrbovec i okolica 1134–1984, Vrbovec 1984. A. Ht.

LOVREĆ, selo kraj Imotskoga. Na tri položaja nalaze se groblja sa stećcima: pokraj stare župne crkve (iz 1759), na Čatrnji i u Markuzinoj ograd.

LIT.: L. Katić, Stećci u Imotskoj krajini, SHP, 1954, str. 139. — Š. Bešlić, Stećci, kataloško-topografski pregled, Sarajevo 1971.

LOVRENČIĆ, Ivan, slikar (Sveti Križ Začretje, 28. XII. 1917). U mladosti radio u slikarnici Hrvatskoga narodnoga kazališta u Zagrebu, gdje je pohađao Akademiju 1936–40 (O. Mujadžić, Lj. Babić, K. Hegedušić). Bio je scenograf u Splitu i Sarajevu. God. 1949. scenograf filma *Kameni horizonti* (Š. Šimatović), 1972–78. profesor na Akademiji u Zagrebu. — L. je jedan od najizrazitijih crtača u suvremenoj hrv. umjetnosti; odlikuje se spontanom i izražajnom linijom, bliskom stvaralaštvu djece, naivaca i pučkoj dekorativnoj ornamentici. Radi skromnim tehničkim sredstvima (olovka, ugljen i tuš na papiru), pojedina mjesta kolorira akvarelom ili se služi srebrnim i zlatnim aplikacijama. Poslije 1950. napustio je tradicionalnu modelaciju i iluzionističku projekciju prostora, da bi oko 1960. utemeljio vlastiti izraz, u kojemu se subjektivnost vizije prožima s modernim shvaćanjem strukture i međudnosa lik. elemenata (*Tih život*, 1959). Najbrojnija skupina njegovih crteža su mrtve prirode i interijeri, intimnog i lirskog značaja i izrazitih simboličnih poruka (*Mrtva priroda s raspelom*, 1970; *Mrtva priroda s ogledalom*, 1974; *Jabuka i ugasla svijetla*, 1978; *Seljak i smrt*, 1986; *Bestijarij*, 1989; *Raspela pokraj puta*, 1990–91). U tematskim ciklusima *Muzika*, *Maske*, *Erotika* i *Kiša* gradi prizore na rubu stvarnosti i fantastike, a ciklusi *Zanati* i *Ars Medica* bliži su humoru, karikaturi i grotesci. Raniju sažetost i stilizaciju zamjenjuje posljednjih godina nizanjem slobodnih asocijacija u dinamičnome pros-

toru umnoženih motrišta i odijeljenih polja, uz sve važniju prisutnost boje i svjetlosnih kontrasta. Objavio je grafičke mape 8 serigrafija u boji (1958), *Meseci na fašniku* (1975), *Muzikaši* (1983), *Zvijezda pod koljenom* (1989), *Zganke za vrime skratiti* (1991), *Dvorci Hrvatskog zagorja* (1995). Ilustrirao djela D. Tadijanovića (*San*, 1976), F. G. Lorke (*Nevjerna žena*, 1976), I. G. Kovačića (*Jama*, 1977), J. Kaštelana (*Tifusari*, 1977), M. Krležu (*Balade Petrice Kerempuha*, 1980), I. G. Kovačića (*Ognji i rože*, 1984), B. Glumca (*Ljubavna rezanja i Leglo*, 1988), O. Šolca (*Requiem*, 1991) i M. Gavranu (*Hrvatska 91*, 1991). Oslikao crkvu Sv. Kuzme i Damjana u Grožnjanu, 1990. Bavi se skulpturom, staklom (tanjuri), keramikom i tapiserijom: *Zagorski bregi* (1977), *Život krajolika* (1979) i *Djelovanje franjevac preko knjige* (1980). Samostalno izlagao u Rijeci, Beogradu, Osijeku, Zagrebu, Torinu, Splitu, Zadru, Tokiju, Dubrovniku, Rovinju, Bruxellesu, Gornjoj Stubici i Grožnjanu.

LIT.: J. Depolo, Osamljena djetinjstva, Vjesnik, 12. IX. 1959. — V. Gotovac, Ivan Lovrenčić (katalog), Zagreb 1965. — D. Horvatić, Ivan Lovrenčić, Telegram, 16. IV. 1965. — Z. Rus, Jordan, Lovrenčić, Naumov, ŽU, 1967, 3–4. — O. Švajcer, Rafinirano manipuliranje linijom, Vjesnik, 8. V. 1970. — Ž. Grum, Ivan Lovrenčić (katalog), Zagreb 1976. — Ž. Čorak, Ivan Lovrenčić (katalog), Zagreb 1979. — V. Tenžera, Lovrenčić, Zagreb, 1980. — D. Schneider, Ivan Lovrenčić (katalog), Zagreb 1989. — M. Gašparović, Ivan Lovrenčić (katalog), Zagreb 1991. Ž. Sa.

LOVRETIĆ, Josip, etnograf i pisac (Otok kraj Vinkovaca, 30. VI. 1865 — Čardak kraj Gradačca, 27. X. 1948). Ravnatelj biskupske tiskare i župnik u Gradištu. Napisao prvu hrvatsku monografiju o tradicijskome narodnom životu (*Otok*). Obrađivao pozlatinske vezove (vez brojem) i promicao njihovu primjenu. Pisao pripovijetke iz seoskoga života.

BIBL.: *Otok*, ZNŽO, 1897–1899, 2, 3 i 4; *Pozlatinski vezovi u mojim sobama*, ibid., 1902, 7.

LOVRIĆ, Božo, književnik i likovni kritičar (Split, 24. XII. 1881 — Prag, 28. IV. 1953). Klasičnu gimnaziju pohađao u Splitu, pravo i filozofiju studirao u Beču, Berlinu i Pragu. Živio od 1911. u Pragu, gdje je uređivao bilten »Centropress« na hrvatskom jeziku i bio dopisnik zagrebačke revije »Riječ« u kojoj je izvještavao i o lik. zbivanjima u Pragu. Osim pjesama, drama, novela i romana, objavljivao je eseje i kritike s područja lik. umjetnosti u »Savremenu« (1906–09) i drugim periodici. Priredio je za tisak *Moj život* V. Bukovca (Zagreb 1919).

BIBL.: *Izložba Emanuela Vidovića*, Vienac, 1903, 23 i 24; *Novi smjerovi u slikarstvu. O futurizmu, kubizmu i impresionizmu*, Savremenik, 1912, 6; *U posjetu Stojanu Aralici*, 15 dana, 1933, 19; *Slikar koji je otkrio Dalmaciju*, Svijet 7 dana, 1938, 20. R.

LOVRO MARINOV → DOBRIČEVIĆ, LOVRO MARINOV